

На основу члана IV Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома, одржаној 7. августа 2003. године и сједници Дома народа, одржаној 2. септембра 2003. године, донијела је

ЗАКОН

О КОМУНИКАЦИЈАМА

I - УВОД И ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Предмет Закона

1. Овим законом регулише се област комуникација у Босни и Херцеговини те успостављање и рад Регулаторне агенције за комуникације Босне и Херцеговине у складу са Уставом Босне и Херцеговине, који предвиђа успостављање и функционисање заједничких и међународних комуникационих средстава.
2. Комуникације укључују телекомуникације, радио, емитовање (укључујући кабловску телевизију) и услуге и средства која су с тим у вези.
3. Овај закон не односи се на телекомуникациону опрему инсталисану и у употреби искључиво за потребе јавне безбједности и одбране и Регулаторне агенције за комуникације. Међутим, фреквенције које та опрема користи договарају се са Регулаторном агенцијом за комуникације.

Члан 2.

Дефиниције

1. Осим у случају наведеном у ставу 2. овог члана, сви изрази који се користе у овом закону имају значење које им се даје у Општем оквирном споразуму за мир у БиХ, правилима и препорукама Међународне уније за телекомуникације, односно препорукама Конференције европских управа пошта и телекомуникација, према датом тренутку.
2. У смислу овог закона и уређивања сектора комуникација:
 - а) **Приступ** означава стављање на располагање уређаја и/или услуга другом предузећу под утврђеним условима, заснованим на искључивим, односно неискључивим правима, у циљу пружања телекомуникационих услуга;
 - б) **Агенција** означава Регулаторну агенцију за комуникације Босне и Херцеговине;

- ц) **Емитер** означава правно или физичко лице које се бави емитовањем;
- д) **Емитовање** означава свако одашиљање знакова, сигнала, текста, слике, звука или података од једне до више тачака путем жице, оптичких каблова, радијским или било којим другим електромагнетним путем, намијењених за општи пријем од стране јавности путем пријемника који су подешени за ту сврху;
- е) **Заједничко средство** означава систем који обухвата било који од сљедећих елемената: питања везана за радио-фреквенцијски спектар и његово управљање; издавање дозвола свим емитерима; издавање дозвола свим операторима телекомуникација који пружају међународну услугу или било коју услугу од значаја за укупно становништво Босне и Херцеговине; утврђивање и одржавање система накнада за издавање дозвола како за емитовање тако и за телекомуникације; утврђивање техничких стандарда и стандарда који се односе на квалитет; план нумерације; информације потребне за израду или одржавање именика као и било која спецификација, стандард или правило потребно за обезбјеђење међусобне функционалности, односно међуповезивања јавних телекомуникацијских мрежа те компатибилности терминалне опреме са јавним телекомуникационим мрежама;
- ф) **Савјет Агенције** означава Савјет Регулаторне агенције за комуникације;
- г) **Савјет министара** означава Савјет министара Босне и Херцеговине;
- х) **База података за именик** означава, у вези са јавном телекомуникационом мрежом, списак који садржи имена, адресе и телефонске бројеве лица која се путем те услуге могу контактирати;
- и) **База података за фреквенције** означава евиденцију фреквенција додијељених на цијелој територији Босне и Херцеговине;
- ј) **Међуповезивање** означава физичко и логичко повезивање јавних телекомуникационих мрежа кориштено од стране једног или различитих предузећа, с циљем омогућавања корисницима једног предузећа да комуницирају са корисницима истог или неког другог предузећа, или приступају услугама које даје друго предузеће. Услуге могу пружати укључене стране или друге стране, које имају приступ мрежи. Међуповезивање је специфична врста приступа која се примјењује између јавних мрежних оператора;
- к) **Међународна телекомуникациона услуга** означава телекомуникациону услугу која се пружа између Босне и Херцеговине и било које друге земље;
- л) **Министарство** означава министарство које је, према Закону о Савјету министара, надлежно за одговарајуће аспекте комуникација, који су у надлежности Босне и Херцеговине;

- м) **Прикључна тачка мреже** означава све физичке прикључке, са њиховим прикључним техничким спецификацијама, а који представљају дио те јавне телекомуникационе мреже и неопходни су за приступ и ефикасну комуникацију путем те јавне телекомуникационе мреже;
- н) **Мобилна телекомуникациона услуга** означава услугу чије пружање се састоји, у потпуности или дјелимично, од успостављања радио- комуникација за мобилног корисника, и при чему се користе, дјелимично или у потпуности, мобилни системи;
- о) **Јавна телекомуникациона мрежа** означава телекомуникациону мрежу која се у потпуности или углавном користи за пружање телекомуникационих услуга;
- п) **Радио-комуникација** означава сваки вид комуникације путем радио- таласа;
- љ) **телекомуникациона мрежа** означава преносне системе и у случајевима на које се то односи, опрему за комутирање и усмјеравање позива, те друга средства која омогућавају пренос сигнала путем жице, оптичких каблова, радијским, или било којим другим електромагнетним путем, укључујући али не ограничавајући се на сателитске мреже као и фиксне и мобилне земаљске мреже;
- р) **Оператори телекомуникација** означава јавна или приватна тијела, као и подружнице под њиховом контролом, којима је додијељена дозвола за успостављање јавне телекомуникационе мреже, односно пружање телекомуникационих услуга;
- с) **телекомуникационе услуге** означавају услуге које се обично пружају уз накнаду, а које се састоје, у цјелини или углавном, у преношењу сигнала на телекомуникационим мрежама, укључујући, али не ограничавајући се на фиксну и мобилну мрежу као и мрежу за пренос података;
- т) **Корисник** означава физичко или правно лице које користи или захтијева телекомуникациону услугу.

Члан 3.

Надлежности институција Босне и Херцеговине у области комуникација

1. У циљу спровођења уставних одредби у области комуникација, Савјет министара надлежан је за креирање политике, а Агенција је надлежна за регулисање области комуникација.
2. Савјет министара надлежан је за:
 - а) израду и усвајање политике у складу са постојећим законима; и

б) одређивање заступања Босне и Херцеговине на међународним форумима у области комуникација.

3. Агенција је надлежна за:

а) регулисање емитерских и јавних телекомуникационих мрежа и услуга, укључујући издавање дозвола, утврђивање цијена, међуповезивање и дефинисање основних услова за обезбјеђивање заједничких и међународних комуникационих средстава; и

б) планирање, координирање и намјену радио-фреквенцијског спектра;

4. Савјет министара и Агенција, у складу са појединачним надлежностима дефинисаним овим законом, предузимају све разумне мјере за остварење сљедећих циљева:

а) промовисање праведне конкуренције у циљу остварења максималне добити за кориснике у смислу избора, цијене и квалитета;

б) да не постоји угрожавање или ограничење конкуренције у сектору комуникација у складу са секторским политикама Савјета министара;

ц) подстицање ефикасног инвестирања у инфраструктуру и промовисање иновација;

д) заштита ауторских права и других права на интелектуалну својину, као и личних података и приватности;

е) обезбјеђење ефикасног кориштења и ефикасног управљања ресурсима радио-фреквенција и бројева у складу са прописима из области радио-комуникација и другим препорукама Међународне уније за телекомуникације, и са другим међународним споразумима чији је потписник Босна и Херцеговина.

Члан 4.

Регулаторни принципи емитовања и телекомуникација

1. Регулаторни принципи емитовања обухватају:

а) заштиту слободе изражавања и разноликости мишљења поштујући општеприхваћене стандарде понашања, недискриминације, праведности, тачности и непристрасности;

б) развој професионалних и одрживих комерцијалних и јавних емитера у намјери да се успостави одговарајућа равнотежа између њих;

ц) одвојеност емитера од политичке контроле и манипулације, у циљу јачања демократских принципа и успостављања тржишне економије;

д) дозволе се додјељују на основу процедура којим се обезбјеђују одговарајући професионални стандарди програмских садржаја, техничког рада и финансирање;

е) оглашавање путем емитера уређује се у складу са најбољом европском праксом.

2. Регулаторни принципи телекомуникација обухватају:

а) приступ јавним телекомуникационим услугама за све кориснике, на транспарентном, објективном и недискриминаторском основу, које оператор телекомуникација може обезбиједити уз разумну добит;

б) сваки корисник телекомуникационих услуга путем те услуге има неограничен приступ било којем другом таквом кориснику;

ц) заштићени су интереси свих корисника телекомуникационих услуга, у смислу доступности тих услуга, њиховог квалитета и цијена;

д) ниво квалитета у пружању телекомуникационих услуга и телекомуникационе опреме ће, што је прије могуће, бити компатибилан са општеприхваћеним стандардима у Европској унији;

е) цијене телекомуникационих услуга су транспарентне и недискриминаторске;

ф) под условом да испуњавају своје обавезе у пружању телекомуникационих услуга, операторима телекомуникација дозвољено је дјеловање на нормалним, комерцијалним линијама;

г) у складу са секторским политикама Савјета министара, подстиче се отворен приступ пружању телекомуникационих услуга.

II - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ ЗА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОНУ ИНФРАСТРУКТУРУ

Члан 5.

Инсталирање и рад

1. Инсталирање и рад јавних телекомуникационих мрежа подлијеже процедури издавања дозвола у складу са чланом 10. овог закона. телекомуникациона опрема и мрежа намијењена за међуповезивање са јавним телекомуникационим мрежама или за пружање телекомуникационих услуга у складу је са признатим најсавременијим дизајном и функционалношћу о питању:

- a) безбједности рада мреже;
- б) интегритета мреже;
- ц) међуоперативности услуга;
- д) услова прикључења терминалне опреме.

2. У складу са најновијим достигнућима, Савјет Агенције може донијети детаљнија правила о безбједности кориштења мреже, интегритета мреже, међуоперативности услуга и услова прикључења терминалне опреме, те може да затражи од Агенције да спроведе поступке провјере како би се очувао интегритет мрежа.

Члан 6.

Додјела привремених мрежних дозвола

1. Агенција може на захтјев додијелити привремено одобрење за инсталирање и рад радио-система и телекомуникационе терминалне опреме у циљу техничког, односно комерцијалног испитивања, под условом да нема запрека са техничке стране, посебно ако се не очекује појава сметњи са другом телекомуникационом опремом. Свако такво одобрење може да се изда на рок од највише шест мјесеци.
2. По истеку периода датог у ставу 1. овог члана, може се наставити са пружањем услуга једино у складу са одредбама овог закона.

III - ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОНЕ УСЛУГЕ

Члан 7.

Пружање телекомуникационих услуга

1. За пружање телекомуникационих услуга путем мобилних и фиксних мрежа потребна је дозвола у складу са одредбама овог закона.
2. За пружање интернет услуга потребна је дозвола до потпуне либерализације тржишта, како то прописује секторска политика Савјета министара.
3. Оператори телекомуникација морају да испуњавају сљедеће захтјеве:
 - a) да закључе писани уговор са корисницима;

б) да корисницима својих услуга бесплатно и на одговарајући начин учине доступним кратак и прегледан списак цијена;

ц) да на захтјев Агенције у разумном року доставе податке о пословању, о мрежи и о саобраћају, укључујући и повјерљиве податке, ако их оператор телекомуникација води као повјерљиве.

Члан 8.

Функционисање и одржавање телекомуникационих услуга

1. Оператори телекомуникација обезбјеђују исправно и несметано функционисање свог система и пружање телекомуникационих услуга у складу са одредбама овог закона.
2. Оператори телекомуникација одржавају свој систем у исправном стању, те правовремено предузимају мјере на отклањању сметњи и недостатака у свом систему.
3. Оператори телекомуникација без непотребног одгађања обавјештавају Агенцију о сваком значајном прекиду телекомуникационих веза како то одреди Агенција.
4. Агенција може да донесе правило којим утврђује услове, стандарде квалитета, рокове и процедуре за пружање телекомуникационих услуга.

Члан 9.

Обавезе оператора телекомуникација који пружају јавне говорне телефонске услуге

1. Оператори телекомуникација који пружају јавне говорне телефонске услуге:
 - а) одржавају ажуриран именик претплатника;
 - б) одржавају услугу давања информација из именика за претплатничке линије;
 - ц) обезбјеђују бесплатан приступ хитним службама;
 - д) на захтјев достављају, Агенцији бесплатно, а осталим пружаоцима уз одговарајућу наплату, именик претплатника у електронској форми или *он-лине* у циљу пружања информација или објављивања именика.
2. Претплатници имају право да одлуче да ли ће њихов број бити уврштен у базу података.

Члан 10.

Издавање дозвола

1. Захтјев за издавање дозволе упућује се Агенцији. Агенција издаје дозволу у року од два мјесеца. У случајевима у којима треба примијенити поступак утврђивања конкурентности и селективности на основу поређења, Агенција може да продужи период потребан за процјену захтјева до четири мјесеца да би обезбиједила да се поступак обави на правичан, разуман, отворен, недискриминаторан и транспарентан начин за све заинтересоване стране.
2. Дозвола се издаје:
 - а) уколико подносилац захтјева има неопходне техничке подобности, и
 - б) уколико не постоји разлог за сумњу да подносилац захтјева неће пружати дате услуге у складу са дозволом, нарочито у погледу обавеза везаних за квалитет услуга и понуду. Узимају се у обзир финансијска моћ подносиоца захтјева, његово искуство у сектору телекомуникација и сродним секторима, као и његово знање.
3. У случају да додјела права на употребу фреквенција или бројева мора да буде ограничена, Агенција уступа таква права на основу критеријума за избор који морају бити објективни, недискриминаторски, транспарентни и пропорционални. У оквиру тих критеријума за избор мора се придати одговарајући значај постизању циљева и регулаторних принципа из чл. 3. и 4. овог закона.
4. За потребе одлучивања о издавању дозволе, Агенција има право да захтијева све информације о подносиоцу захтјева.
5. Уколико Агенција донесе негативну одлуку, наводе се разлози за одбијање издавања дозволе, уз постојање права на жалбу против ове одлуке која се упућује Савјету Агенције.

Члан 11.

Пренос и измјене дозволе

1. Дозвола може бити пренесена у цјелини или дјелимично само уз сагласност Агенције. Агенција дефинише услове преноса дозволе.
2. Агенција може измијенити поједине одредбе дозволе прије њеног истека уколико су измјене неопходне да би се заштитио јавни интерес. Поред тога, дозвола може да се измијени:

а) на захтјев, уколико испуњавање аранжмана из дозволе није више разумно због промјене околности, под условом да су интереси заштићени од стране Агенције и да се не угрожава праведна конкуренција;

б) на захтјев или на иницијативу Агенције уколико су неопходне измјене фреквенција додијељених за кориштење у дозволи у погледу техничких или законских услова у интересу ефикасног управљања фреквенцијама и праведне конкуренције.

3. Измјена услова дозволе врши се уз одговарајуће поштивање економских и оперативних интереса корисника дозволе. Овим се не оправдавају никакви захтјеви за накнаду.

IV - УНИВЕРЗАЛНЕ ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОНЕ УСЛУГЕ

Члан 12.

Универзалне телекомуникационе услуге

1. Универзалне телекомуникационе услуге су најмањи обим телекомуникационих услуга који је доступан цијелој јавности по приступачној цијени на цијелој територији Босне и Херцеговине.

2. На приједлог Агенције, Савјет министара дефинише обим универзалних телекомуникационих услуга и, по потреби, финансијски механизам узимајући при томе у обзир стварне потребе грађана и економска и технолошка кретања на тржишту.

3. На приједлог Агенције, Савјет министара одређује операторе телекомуникација надлежне за пружање универзалних телекомуникационих услуга у циљу покривања цијеле територије Босне и Херцеговине поштујући принципе објективности, транспарентности, недискриминације и пропорционалности.

4. Агенција доноси правило којим одређује критеријуме квалитета за пружање универзалних телекомуникационих услуга и контролише његово поштивање.

V - КОНКУРЕНЦИЈА НА ТРЖИШТУ ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА

Члан 13.

Опште одредбе

Савјет министара утврђује мјере у циљу потпуне либерализације у складу са политиком сектора телекомуникација.

Члан 14.

Оператори телекомуникација са значајном тржишном снагом

1. Сматра се да оператор телекомуникација има значајну тржишну снагу, ако, индивидуално или заједно са другима, има положај који је једнак доминацији, односно положај економске моћи, која му у знатној мјери омогућава да ради независно од конкурената, клијената и крајњих корисника.
2. Агенција једном годишње врши анализу одговарајућег тржишта и објављује листу свих оператора телекомуникација који у одређеном географском подручју имају значајну тржишну снагу.

Члан 15.

Отворени приступ мрежи и интерфејси

1. У складу са принципима недискриминације, оператор телекомуникација са значајном тржишном снагом пружа конкурентима на тржишту услуге под компаративним околностима, једнаким условима и истог нивоа квалитета као услуге које користи за своје властите потребе или за потребе удружених партнерских фирми.
2. Оператор телекомуникација из става 1. овог члана не ограничава приступ мрежи осим из разлога који су од суштинског значаја за:
 - а) безбједност рада мреже;
 - б) очување интегритета мреже;
 - ц) међуоперативност услуга, у оправданим случајевима; и
 - д) одговарајућу заштита података.
3. Агенција може да донесе правила понашања или да забрани одређена понашања оператора телекомуникација, која су у супротности са одредбама датим у ставу 1. овог члана, или да поништи уговоре и сматра их дјелимично или у потпуности неважећим, уколико дати оператор телекомуникација злоупотријеби своју значајну тржишну снагу. Прије предузимања такве мјере Агенција од датог оператора телекомуникација тражи да у одговарајућем року престане са оспораваном злоупотребом.
4. Злоупотребом се сматра случај када оператор телекомуникација са значајном тржишном снагом пружа себи или партнерским фирмама приступ услугама, које нуди интерно, или услугама, које нуди на тржишту под повољнијим условима него што су услови под којима други конкуренти могу да користе такве услуге у склопу њихових услуга.

5. Оператори телекомуникација са значајном тржишном снагом нуде интерфејсе у складу са принципима отвореног приступа мрежи. На захтјев оператора, Агенција обезбјеђује доступност принципа отвореног приступа.
6. Агенција може бити овлаштена да обавезе операторе јавних телекомуникационих мрежа са значајном тржишном снагом да пружају услуге међуповезивања по трошковно оријентисаним цијенама, уколико то сматра неопходним да би се остварили циљеви дати у ставу 4. члана 3. као и члану 4. овог закона.

Члан 16.

Обавеза преговарања

1. Сваки оператор јавне телекомуникационе мреже обавезан је да на њихов захтјев понуди другим операторима међуповезивање. Све заинтересоване стране настоје да обезбиједу и унаприједу комуникацију између корисника различитих јавних телекомуникационих мрежа.
2. Ако се не може постићи договор о међуповезивању између оператора јавних телекомуникационих мрежа у року од шест седмица од пријема захтјева, свака страна укључена у међуповезивање може се обратити Агенцији за посредовање.
3. У случају из става 2. овога члана, Агенција ће у року од шест седмица или, изузетно, у року од највише десет седмица после пријема захтјева саслушати учеснике међуповезивања и одлучити о начину и условима међуповезивања у складу са европском праксом, те донијети одлуку која замјењује уговор између учесника међуповезивања у дијелу у којем се не слажу.
4. Агенција има право да тражи од оператора телекомуникација са значајном тржишном снагом да израде листу стандардних понуда међуповезивања за своје мреже. Понуде се достављају Агенцији у писменој форми, а Агенција их објављује по потреби.

Члан 17.

Минимални број изнајмљених линија

Оператори телекомуникација са значајном тржишном снагом који пружају услуге изнајмљивања линија обавезани су да, на тржишту на којем доминирају, јавно истакну минималну понуду линија за изнајмљивање са уједначеним техничким карактеристикама у складу са одговарајућим директивама Европске уније. На захтјев оператора телекомуникација, Агенција пружа одговарајуће информације у вези са техничким карактеристикама линија.

Члан 18.

Приступ и међуповезивање јавних телекомуникационих мрежа

1. Оператор телекомуникација са значајном тржишном снагом омогућава другим корисницима приступ својој јавној телекомуникационој мрежи или развезаним дијеловима такве мреже. Обавеза која се односи на међуповезивање не примјењује се под условом да оператор телекомуникација поднесе доказ о томе да дата обавеза није одговарајућа у датом случају. Агенција у року од шест седмица доноси одлуку о оправданости тог непримјењивања као и о томе да ли су додатни технички или економски издаци за тражену услугу разумни са становишта посебних прописа о тржишној конкуренцији.
2. Приступ мрежи се даје путем прикључних тачака које су обично доступне на тржишту (општи приступ мрежи). Приступ се може такође дати путем посебних прикључака (посебан приступ мрежи) на захтјев корисника.
3. Споразуми о приступу мрежи и међуповезивању заснивају се на објективним критеријумима, разумљиви су и обезбјеђују недискриминаторски и равноправан приступ телекомуникационим мрежама оператора у складу са ставом 1. овог члана.

Члан 19.

Обим међуповезивања

1. Основне услуге од којих се састоји међуповезивање су:
 - а) приступ новог оператора телекомуникација на мрежу оператора телекомуникација са значајном тржишном снагом путем програмираног избора мреже или бирањем селекционог броја у складу са планом нумерације;
 - б) обезбјеђење неопходних података о саобраћају за релевантни прикључак оператору телекомуникација са којим је остварено међуповезивање;
 - ц) преспјање позива корисницима другог оператора са којим је остварено међуповезивање;
 - д) обезбјеђење обрачунских података у одговарајућем облику за оператора са којим је остварено међуповезивање.
2. Агенција доноси правило са детаљним одредбама које се односе на међуповезивање. Агенција при томе узима у обзир заштиту дјелотворне тржишне конкуренције, одржавање досљедног квалитета услуга и усклађеност са обавезујућим међународним прописима. Поред тога, Агенција одређује минималан број развезаних елемената мреже који се нуде.

3. У случају спорова, Агенција одлучује о прикладности трошкова и техничкој изводљивости приступа мрежи и међуповезивања.

Члан 20.

Услови пословања и цијене

1. Оператори телекомуникација одређују услове пословања, описују услуге које нуде и прецизирају релевантне цијене. Услови пословања, опис услуга и цијене достављају се Агенцији и објављују у одговарајућем облику. Уколико је потребна сагласност, сходно ст. 3. и 6. овог члана, телекомуникациона услуга не пружа се док се не добије сагласност.

2. Промјене услова пословања објављују се у одговарајућем облику најмање мјесец дана прије ступања на снагу. Свака промјена садржаја уговора даје право другој уговорној страни да раскине уговор са оператором телекомуникација у року од четири седмице од објављивања промјене.

3. О питању услова пословања оператора телекомуникација са значајном тржишном снагом, Агенција даје сагласност за сљедеће телекомуникационе услуге:

- а) говорна телефонска услуга путем фиксне или мобилне мреже; и
- б) изнајмљивање линија.

4. Ако оператор телекомуникација нема значајну тржишну снагу, услови пословања и знатније промјене тих услова предочавају се Агенцији прије почетка пружања услуга или дана ступања промјена на снагу. У случају услуга прецизираних у ставу 3а. овог члана, Агенција може да оспори услове пословања у року од осам седмица, ако су у супротности са овим законом или правилима донесеним на основу њега.

5. Ако је ради рјешења спора потребно да се измијене услови пословања, те измјене могу да се утврде уз сагласност Агенције.

6. Када су у питању цијене оператора телекомуникација са значајном тржишном снагом, Агенција даје сагласност за сљедеће телекомуникационе услуге:

- а) говорна телефонска услуга путем фиксне или мобилне мреже; и
- б) изнајмљивање линија.

7. Ако оператор телекомуникација нема значајну тржишну снагу, Агенција се обавјештава о цијенама услуга како је утврђено у ставу 6. овог члана прије почетка њихове примјене. Цијене су уједначене унутар тарифног подручја.

8. За објављивање услова пословања и одређивања цијена оператора телекомуникација са значајном тржишном снагом, Агенција правилом утврђује оквирне услове укључујући и принципе структурирања цијена. Посебно се прецизира сљедеће: врста и садржај обавезе пружања услуга, основ на којем ће се вршити прорачун цијена, услови за интерфејсе, квалитет разних преносних путева, услови за кориштење, приступ мрежи и међуповезивање, те временска ограничења за стављање забране на субвенционирање, којим се омогућује увођење нових услуга и технологија.

Члан 21.

Структурно одвајање и засебно обрачунавање

1. Предузећима са значајном тржишном снагом на тржиштима, која нису телекомуникациона или која уживају посебна или ексклузивна права у другим секторима, забрањено је неправедно субвенционисати цијене за своје телекомуникационе услуге из подручја у којима имају посебна или искључива права. За одређивање нивоа цијена фирми са значајном тржишном снагом примјењује се принцип трошковне оријентисаности.

2. Оператори телекомуникација са значајном тржишном снагом на тржиштима која нису телекомуникациона или који уживају посебна или ексклузивна права у другим секторима раздвајају на адекватан начин своје пословне активности у сектору телекомуникација од других пословних активности у погледу организације и обрачуна, у циљу обезбјеђења транспарентности протока услуга и средстава између тих сектора у којима раде.

3. Оператори телекомуникација са значајном тржишном снагом на телекомуникационом тржишту не смију вршити неправедно субвенционисање својих услуга.

4. Оператори телекомуникација са значајном тржишном снагом на телекомуникационом тржишту воде одвојено, с једне стране, своје активности везане за међуповезивање и, с друге стране, остале активности с циљем утврђивања свих елемената трошкова и прихода, са основом за њихов обрачун и детаљним методама приписивања које се користе у вези са дјелатношћу међуповезивања.

5. Агенција може да стави ван снаге услове из ст. 3. и 4. овог члана на неодређено вријеме али не дуже од три године након ступања на снагу овог закона како би пружила могућност операторима телекомуникација да испуне ове услове.

6. Агенција, по службеној дужности или на захтјев учесника на тржишту, покреће поступак истраге, ако постоји оправдана сумња да су прекршене одредбе овог члана. У том циљу Агенција може прегледати књиге и евиденцију оператора телекомуникација о којем је ријеч, те захтијевати појединости о расподјели трошкова.

Члан 22.

Обрачунавање трошкова

1. Оператори телекомуникација са значајном тржишном снагом на телекомуникационом тржишту воде систем за обрачунавање трошкова, који приписује трошкове и елементе трошкова свим услугама и елементима услуге и омогућава накнадни финансијски преглед у складу са правилима Агенције и конкретним одредбама назначеним у дозволама. Агенција има право приступа информацијама у вези са обрачуном трошкова.
2. Агенција може да стави ван снаге услове из става 1. овог члана на неодређено вријеме али не дуже од три године после ступања на снагу овог закона како би пружила могућност операторима телекомуникација да испуне ове услове.

VI - АДРЕСИРАЊЕ I НУМЕРАЦИЈА

Члан 23.

Дефиниције

Појмови употребљени у овом поглављу имају сљедеће значење:

- а) адреса означава збир свих елемената адресирања за циљани избор комуникационе везе;
- б) елементи адресирања означавају знакове, слова, цифре и сигнале за циљани избор комуникационих веза;
- ц) план адресирања означава збир свих могућих комбинација елемената адресирања који се употребљавају за идентификацију лица, рачунарских процеса, машина, уређаја или телекомуникационе опреме укључене у телекомуникационе процесе;
- д) претходни одабир оператора означава могућност да претплатници који то желе могу:
 - да одаберу да одређене категорије комуникационих услуга буду извршене од стране претходно одабраног оператора без потребе да се бира приступни позивни број или поштује нека друга процедура за усмјеравање позива; и
 - да суспендују сваку претходно одабрану могућност за индивидуалне позиве на појединачном основу, бирајући приступни позивни број уз претходни договор са другим операторима телекомуникација;

е) одабир оператора означава могућност да претплатници бирањем приступног позивног броја на појединачном основу могу изабрати одређене категорије телекомуникационих услуга које ће извршити одабрани оператор;

ф) бројеви означавају низове цифара који служе за адресирање у телекомуникационим мрежама;

г) план нумерације означава збир свих могућих комбинација елемената адресирања помоћу цифара ради идентификације лица, рачунарских процеса, машина, уређаја или телекомуникационе опреме укључене у телекомуникационе процесе;

х) преносивост броја значи могућност за претплатнике који то траже да задрже свој број у фиксној телефонској мрежи на одређеној локацији независно од промјене оператора телекомуникација.

Члан 24.

Обим

1. Циљ адресирања је ефикасно структурисање и управљање адресним простором ради задовољења захтјева оператора телекомуникација на праведан и недискриминаторски начин.
2. Ради остварења циљева из става 1. овога члана, Агенција израђује планове адресирања и прописује услове за остварење права на додјелу и кориштење адреса.

Члан 25.

План нумерације

1. Приликом израде планова нумерације, Агенција узима у обзир међународне прописе, нарочито у погледу њихове структуре. Агенција предузима адекватне мјере ради обезбјеђења доступности адекватног броја адреса. У плановима нумерације оставља се простор, колико је технички изводљиво, за нове унутрашње и међународне услуге и за преносивост броја.
2. Структура плана нумерације и прописи који одређују намјену бројева гарантују једнаку могућност и једнак поступак за све операторе телекомуникација.

Члан 26.

Промјене планова нумерације

1. Агенција може да направи измјене планова нумерације ради спровођења међународних обавеза или препорука и да заштити адекватну доступност елемената адресирања у складу са посљедњим достигнутим нивоом. Води се рачуна о утицају на странке којих се то тиче, нарочито о директним и индиректним трошковима прилагођавања.
2. Оператори телекомуникација на које утичу такве промјене обавезни су да примијене потребне мјере на властити трошак.
3. Промјене плана нумерације у цјелини или дјелимично или промјене прописа који одређују намјену бројева ни у којем случају не оправдавају тражење одштете.

Члан 27.

Преносивост броја, избор оператора, претходни избор оператора

1. Агенција обезбјеђује предузимање потребних мјера за припрему увођења преносивости броја за телефонске бројеве у виду преносивости оператора мреже, тако да преносивост броја у Босни и Херцеговини буде доступна у складу са роком који одреди Савјет министара. Агенција прописује распоред и динамику увођења преносивости броја, узимајући у обзир распоред који се примјењује у Европској унији, тако да не представља препреку тржишној конкуренцији.
2. Планови нумерације обликују се на начин да омогуће корисницима телекомуникационе мреже избор оператора на којег желе да се прикључе.
3. Савјет министара доноси одлуку о томе када ће ове услуге бити доступне.
4. На основу одлуке Савјета министара, Агенција доноси правило којим утврђује детаље.

Члан 28.

Управљање бројевима и додјела бројева

1. Агенција је надлежна за дјелотворно управљање плановима нумерације, нарочито за рационално кориштење и додјелу елемената за адресирање операторима телекомуникација.
2. Агенција по захтјеву додјељује елементе адресирања операторима телекомуникација на употребу. Додјела се врши у складу са принципима објективности, недискриминације и разумљивости, нарочито принципом једнаких могућности.

Члан 29.

Кориштење адреса

1. Елементи адресирања који се додијеле одређеном оператору телекомуникација не могу постати његова својина. Оператор телекомуникација има само право кориштења одређених елемената.
2. Агенција има право да прими све информације неопходне за управљање додијељеним елементима адресирања. Додјељивање адреса оператору телекомуникација подлијеже плаћању накнаде.

VII - ОДРЕДБЕ О РАДИО-ФРЕКВЕНТНОМ СПЕКТРУ

Члан 30.

Управљање фреквенцијама и План намјене фреквенција

1. Агенција, у сарадњи са Савјетом министара, управља фреквентним спектром у складу са међународним споразумима. Агенција предузима одговарајуће мјере у циљу обезбјеђења ефикасне и несметане употребе радио-спектра Босне и Херцеговине.
2. Агенција усваја План намјене радио-фреквентних обима, којим се дефинишу радио-фреквенције или радио-фреквентни обими намијењени за индивидуалне радио-комуникације и индивидуалне групе корисника. План се објављује у одговарајућем облику.

Члан 31.

План кориштења фреквенција

Агенција припрема План кориштења фреквенција на основу Плана намјене фреквенција. План кориштења фреквенција садржи подјелу фреквентних обима на кориштење фреквенција и спецификације за кориштење тих фреквенција. План се објављује у одговарајућем облику.

Члан 32.

Кориштења радио-фреквенција

1. Кориштење радио-фреквенција подлијеже одобрењу Агенције. Додјела фреквенција биће недискриминаторска у складу са планом кориштења фреквенција и заснована на објективним критеријумима успостављеним од стране Агенције. Агенција одлучује о захтјеву у року од шест седмица, осим у случају да посебне околности, као што је непотпуност документације, захтијевају дужи период.
2. Агенција додјељује фреквенције на кориштење уколико су:

- а) предвиђене за кориштење у Плану кориштења фреквенција;
 - б) расположиве; и
 - ц) компатибилне са другим кориштењима фреквенција.
3. Агенција правилном утврђује детаљне одредбе које се односе на кориштење фреквенција и додјелу фреквенција, укључујући захтјеве за додјелу.

VIII - РАДИО I ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОНА ТЕРМИНАЛНА ОПРЕМА

Члан 33.

Радио и телекомуникациона терминална опрема

1. Радио и телекомуникациона терминална опрема мора да задовољава одредбе овог закона да би се могла слободно нудити на тржишту, слободно преносити и користити у Босни и Херцеговини, под условом да је исправно инсталисана и да се исправно одржава.
2. Одредбе овог дијела закона не односе се на:
 - а) радио-опрему само за пријем, која се намјерава користити искључиво за пријем звука и ТВ емисерских услуга;
 - б) радио и телекомуникациону терминалну опрему која је регулисана посебним прописима и намијењена је за употребу у цивилној авијацији управљању ваздушним саобраћајем и у поморском транспорту;
 - ц) радио и телекомуникациону терминалну опрему која се користи искључиво за потребе јавне безбједности и одбране.
3. Поред случајева наведених у ставу 2. овог члана, ова глава се такође не односи на радио-опрему коју састављају радио-аматери, са изузетком опреме која се слободно продаје на тржишту. Збирка компонената намијењених за састављање од стране радио- аматера ентузијаста и фабрички произведене радио-опреме, коју радио-аматери преправљају и користе, не сматра се опремом која се слободно продаје на тржишту.

Члан 34.

Основни захтјеви

1. Радио и телекомуникациона терминална опрема мора да испуњава сљедеће основне захтјеве:

- а) захтјеве о заштити здравља и безбједности корисника и било којих других лица; и
 - б) захтјеве који се тичу електромагнетске компатибилности.
2. Радио-опрема уграђује се тако да ефикасно користи радио-фреквенцијски спектар за земаљске, свемирске и орбиталне радио-комуникације и избјегава штетне утицаје.
3. Сматраће се да је сваки уређај који испуњава усклађене стандарде Европске уније у складу са ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 35.

Стављање у рад и право на прикључење

1. Сваки уређај који испуњава основне захтјеве из члана 34. и декларисан је у складу са важећим процедурама за процјену које су дате у релевантним европским директивама и посједује ЦЕ ознаку усклађености може да се пусти у рад у намијењену сврху.
2. Сваки уређај који не задовољава захтјеве из става 1. овог члана пролази процедуру оцјене усклађености, коју спроводи домаће тијело за процјену усклађености. Агенција, уз консултације са Савјетом министара, дефинише начин атестирања опреме, критеријуме које домаћа верификована тијела морају испуњавати.
3. Независно од става 1. овог члана, Агенција може ограничити стављање у рад радио-опреме из разлога који се односе на ефективну и одговарајућу употребу радио- спектра, избјегавање штетних сметњи или питања јавног здравља.
4. Оператори не могу одбити да прикључе телекомуникациону терминалну опрему на одговарајуће интерфејсе из техничких разлога уколико опрема задовољава захтјеве из овог закона.
5. Ако радио и телекомуникациона терминална опрема, која испуњава захтјеве из овог закона, проузрокује озбиљне штете на мрежи, штетне радио-сметње или штете раду мреже, оператор јавне телекомуникационе мреже може бити овлаштен да одбије прикључење, да искључи такав уређај или да га повуче из употребе. Оператор телекомуникација одмах обавјештава корисника и Агенцију о таквим мјерама. Агенција је овлаштена да потврди или одбаци такве мјере.
6. Агенција је овлаштена да предузме све мјере да би спречила прикључак на јавну телекомуникациону мрежу сваког уређаја који не испуњава захтјеве из овог закона.

Члан 36.

Агенција

1. Агенција је функционално независна и непрофитна институција са статусом правног лица према законима Босне и Херцеговине. Агенција обавља своје дужности у складу са циљевима и регулаторним принципима, који су наведени у чл. 3. и 4. овог закона, као и у складу са секторским политикама Савјета министара. У обављању својих дужности, Агенција дјелује у складу са принципима објективности, транспарентности и недискриминације. Чланови тијела Агенције, њени службеници и запослени дјелују у интересу Босне и Херцеговине и њених грађана у цјелини.
2. Тијела Агенције су Савјет Агенције и генерални директор чије су дужности неведене у чл. 39. и 40. овог закона.
3. Ни Савјет министара ни министри као ни неко друго лице ни на који начин се не мијешају у доношење одлука Агенције у појединачним случајевима.

Члан 37.

Дужности Агенције

1. Сходно одредбама овог закона, дужности Агенције су:
 - а) проглашавање правила у области емитовања и телекомуникација и обезбјеђење њиховог поштивања ;
 - б) издавање дозвола емитерима и операторима телекомуникација у складу са одредбама овог закона и праћење поштивања услова издатих дозвола;
 - ц) планирање, управљање, намјена и додјела фреквенцијског спектра, праћење његовог кориштења као и одржавање и објављивање плана кориштења фреквенцијског спектра за цијелу територију Босне и Херцеговине;
 - д) постављање захтјева за објављивањем и достављањем информација, које су потребне за прописно вршење регулаторних обавеза;
 - е) примјена техничких стандарда и стандарда квалитета, да би се нпр. обезбиједила међусобна повезаност и функционалност јавних телекомуникационих мрежа и услуга;
 - ф) утврђивање и одржавање система техничких накнада за издавање дозвола како у области емитовања тако и у области телекомуникација;

г) остале дужности које јој се додијеле у складу са овим законом или од стране Савјета министара.

Члан 38.

Процедуре за доношење правила Агенције

1. Прије доношења правила предвиђених овим законом, Агенција:
 - а) објављује нацрт правила;
 - б) омогућава најмање 14 дана за подношење коментара; и
 - ц) посвећује дужну пажњу сваком коментару који се тиче објављеног нацрта правила.
2. Правила Агенције ступају на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Члан 39.

Савјет Агенције

1. Агенција има Савјет, који води Агенцију у погледу стратешких питања имплементације закона, те врши консултације са генералним директором и прима од њега извјештаје. Савјет Агенције усваја кодекс рада и правила за емитовање и телекомуникације. Осим тога, Савјет Агенције има функцију апелационог тијела за одлуке које доноси генерални директор.
2. Савјет Агенције се састоји од седам чланова које предлаже Савјет министара, на основу листе кандидата коју је утврдио Савјет Агенције, која ће садржавати двоструко више кандидата од расположивих мјеста, а именује их Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине. Парламентарна скупштина прихвата или одбацује предложене кандидате у року од 30 дана након подношења приједлога. Уколико Парламентарна скупштина одбаци приједлог, Савјет министара предлаже друго лице са листе кандидата коју је утврдио Савјет Агенције и подноси тај приједлог Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине. Чланови Савјета Агенције именују се на основу својих личних способности као појединци који имају правно, економско, техничко или друго релевантно искуство и стручњаци су у области телекомуникација, односно емитовања, на период од четири године и могу бити поново именовани само на још један мандат. Чланови бирају предсједавајућег и потпредсједавајућег из својих редова. Савјет Агенције састаје се најмање четири пута годишње. Генерални директор подноси извјештај Савјету Агенције о стратешким питањима имплементације. Генерални директор присуствује свим састанцима Савјета Агенције без права гласа.

3. Функционери на законодавним или извршним функцијама на сваком нивоу власти, или чланови тијела политичких партија не могу се кандидовати за чланство у Савјет Агенције.
4. Чланови Савјета Агенције морају да пријаве сваки интерес који имају у односу на оператора телекомуникација или емитера и изузимају се у случајевима који представљају сукоб интереса.

Члан 40.

Генерални директор

1. Агенцијом руководи генерални директор кога предлаже Савјет Агенције, а потврђује Савјет министара у року од 30 дана након подношења приједлога. Генерални директор одговоран је за све регулаторне функције Агенције. Поред тога, генерални директор одговоран је за све административне послове Агенције, укључујући али не ограничавајући се на имплементацију овог закона и других релевантних закона, за сва кадровска питања Агенције, као и за успостављање правила о интерним процедурама. Мандат генералног директора је четири године и може да буде поново именован само на још један мандат.
2. Приједлог за именовање генералног директора услиједиће након јавног конкурса који се објављује у службеном гласнику са роком за подношење пријаве од најмање четири седмице. Пријављени кандидати морају имати релевантно искуство у области телекомуникација, односно емитовања и потврђене руководне способности.
3. Функционери на законодавним или извршним функцијама на сваком нивоу власти, или чланови тијела политичких партија не могу се предложити за генералног директора.
4. Генерални директор нема никакве финансијске односе са оператором телекомуникација или емитером.

Члан 41.

Доношење одлука Савјета Агенције

Све одлуке Савјета Агенције доносе се консензусом кад год је то могуће. У случају да се не може постићи консензус, Савјет Агенције доноси одлуку о том питању простом већином гласова, под условом да су присутна најмање четири члана која гласају. У случају једнаког броја гласова, одлучујући глас даје предсједавајући састанка.

Члан 42.

Смјењивање чланова Савјета Агенције и генералног директора

1. Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине има искључиво овлаштење за смијењивање чланова Савјета Агенције прије истека њиховог мандата. Савјет министара има искључиво овлаштење да смијени генералног директора прије истека његовог мандата. До ранијег престанка мандата може доћи под одређеним околностима које су утврђене у даљем тексту:
 - а) у случају болести која генералног директора или чланове Савјета Агенције чини неспособним за обављање дужности;
 - б) у случају проглашења кривим за кривично дјело које се кажњава затвором;
 - ц) у случају да код генералног директора или члана Савјета Агенције постоји сукоб интереса, како је дефинисано Етичким кодексом Агенције, укључујући и случај када је члан његовог домаћинства власник, дионичар или члан одбора или надзорних одбора или других релевантних управних тијела, директор или предсједник или руководно лице било којег корисника дозволе или предузећа које сарађује са било којим корисником дозволе;
 - д) у случају оставке;
 - е) у случају неиспуњавања дужности чланова Савјета Агенције што се одражава у неучествовању у раду три или више узастопних састанака; или
 - ф) у случају пропуста генералног директора да извршава своје дужности сходно овом закону, интерним правилима Агенције или уговору о раду;
 - г) у случају кршења Етичког кодекса Агенције.
2. Етички кодекс доноси Савјет Агенције.

Члан 43.

Одредбе које се односе на особље Агенције

1. Особље Агенције, како је то утврђено у ставу 2. овог члана, су државни службеници у складу са Законом о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине (Закон о државној служби), који се примјењује осим у случајевима предвиђеним у сљедећим ставовима.
2. Агенција запошљава службенике и запосленике који су потребни за ефикасно вршење њених функција у складу са овим законом. Агенција обезбјеђује да се запошљавање врши на основу професионалних квалификација и способности. Умјесто према Глави II Закона о државној служби, Савјет Агенције одлучује која мјеста спадају под одредбе Закона о државној служби, како је измијењено овим законом. То одлучивање биће у складу са општим принципима Закона о државној служби.

3. Уколико постоји упражњено радно мјесто у склопу Агенције, Агенција може да у хитним случајевима именује замјену на привременом основу док Агенција за државну службу не заврши прописану процедуру запошљавања.

4. Савјет Агенције одлуком утврђује платну основицу за обрачун плата особља Агенције, различите платне категорије, према којима ће особље бити категорисано, као и свих дозвољених додатака на плату. Приликом утврђивања категорија плата, Савјет Агенције узима у обзир способност и искуство неопходно за извршавање дужности, као и циљ да се на дугорочном плану ускладе плате са платном основицом у државној служби институција Босне и Херцеговине. Стога се одредбе Главе В Закона о државној служби не примјењују.

Члан 44.

Финансијска питања

1. Бужет Агенције директно се веже за секторске политике Савјета министара. Генерални директор подноси Савјету министара Босне и Херцеговине на одобрење приједлог бужета за сваку фискалну годину, који претходно усваја Савјет Агенције. Док Савјет министара не одобри или измијени бужет, Агенција ради са бужетом који је усвојио Савјет Агенције. Агенција се финансира из слједећих извора:

а) редовне техничке накнаде за дозволе за регулисање и надзор оператора телекомуникација и емитера; и

б) бесповратних зајмова или донација које Агенција прими, под условом да су у складу са општим принципима закона. Када су бесповратни зајмови или донације дати за извршавање конкретних задатака или пројеката у јавном интересу, они се евидентирају одвојено у одобреном бужету и не укључују се у њега.

2. Средства која прими Агенција користе се у складу са бужетом Агенције, по налогу генералног директора.

3. Новчане казне које наплати Агенција у остваривању свог права да примјени извршне мјере, као и доприноси фактурисани према налогу Савјета министара дозначавају се Савјету министара у циљу њиховог укључивања у бужет институција Босне и Херцеговине.

4. Располагање средствима Агенције подлијеже ревизији коју врши главна институција за ревизију, а поред тога и независни ревизор врши ревизију сваке године.

5. Агенција припрема годишњи извјештај о финансијама и активностима и подноси га Савјету министара. Савјет министара разматра годишњи извјештај Агенције и објављује га најкасније четири мјесеца по завршетку фискалне године.

X - ПРОЦЕСНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 45.

Тужбе

Без обзира на надлежност редовних судова, корисници или заинтересоване стране могу Агенцији достављати тужбе, нарочито оне које се односе на квалитет услуга, а које нису на задовољавајући начин ријешене са оператором телекомуникација. Агенција настоји ријешити тужбе у разумном року. Све заинтересоване стране сарађују у овом поступку, те подносе Агенцији све податке и документацију неопходну за процјену ситуације. Агенција може да прецизира врсте тужби које ће рјешавати и метод који ће користити.

Члан 46.

Извршне мјере

1. У циљу обезбјеђења поштивања кодекса рада и правила, Агенција има извршна овлаштења у складу са европском регулаторном праксом.
2. У случају да нека телекомуникациона или емитерска мрежа ради без дозволе или пружа услуге без дозволе, Агенција је овлаштена да предузме све потребне кораке у циљу обуставе таквог рада.
3. Агенција је овлаштена да примјењује извршне мјере сразмјерно прекршајима како слиједи:
 - а) усмена или писмена упозорења;
 - б) инспекцијски преглед средстава за које је издата дозвола;
 - ц) конкретан захтјев за предузимање одређене радње или обуставу, који се мора испоштовати у оквиру задатог рока;
 - д) износ одређене новчане казне не смије бити већи од 150.000 КМ у случају намјерне повреде или повреде из нехата појединих одредби закона или услова који се наводе у издатој дозволи или кодексима рада и правилима Агенције. Износ изречене новчане казне сразмјеран је тежини прекршаја и тамо гдје је примјењиво, бруто финансијском приходу оствареном на основу прекршаја. У случају да се повреде понове, изречена новчана казна не смије бити већа од 300.000 КМ. Агенција израђује преглед повреда и одговарајућих казни, који усваја Савјет министара;

е) наредба за обуставу емитовања или пружања јавних телекомуникационих услуга на период не дужи од три мјесеца;

ф) одузимање дозволе.

4. На захтјев Агенције, све институције за имплементацију закона у Босни и Херцеговини пружају помоћ у извршењу одлука Агенције.

Члан 47.

Жалбе

1. При одлучивању о жалбама против одлука генералног директора, Савјет Агенције ради према Закону о управном поступку Босне и Херцеговине и у цјелини преиспитује одлуке против којих је поднесена жалба.

2. Жалба против одлуке генералног директора не одгађа извршење.

3. Одлуке Савјета Агенције су коначне и обавезујуће у управном поступку. Судско преиспитивање одлуке може се покренути пред Судом Босне и Херцеговине.

XI - ПРЕЛАЗНЕ I ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 48.

Континуитет

Правила Агенције, која су донесена прије ступања на снагу овог закона, остају на снази и важећа.

Члан 49.

Прелазни мандат Одбора за имплементацију

1. Осим Савјета Агенције и генералног директора, Агенција има и Одбор за имплементацију до 31. децембра 2004. године, када Одбор за имплементацију престаје постојати као тијело Агенције, а његова улога и функције од тог тренутка обављају се унутар овлаштења генералног директора. Одбор за имплементацију има шест чланова.

2. Одбор за имплементацију овлаштен је да рјешава све предмете који се тичу повреда услова за издавање дозвола и правила које је донијела Агенција, као и да донесе одлуку о одговарајућим правним лијековима и санкцијама. Против тих одлука може се поднијети жалба

Савјету Агенције које поступа у складу са ставом 1. члана 47. овог закона. Жалба против одлуке Одбора за имплементацију не одгађа извршење.

3. Све одлуке Одбора за имплементацију доносе се консензусом кад год је то могуће. У случају да се не може постићи консензус, Одбор за имплементацију доноси одлуку о том питању простом већином гласова, под условом да су присутна најмање четири члана која гласају. У случају једнаког броја гласова, одлучујући глас даје предсједавајући састанка.

4. Чланови Одбора за имплементацију морају пријавити сваки интерес који имају у односу на оператора телекомуникација или емитера и изузимају се у случајевима који представљају сукоб интереса.

Члан 50.

Ступање на снагу и објављивање

1. Овај закон ступа на снагу осам дана након објављивања у "Службеном гласнику БиХ". Овај закон објављује се и у "Службеним новинама Федерације БиХ" и "Службеном гласнику Републике Српске".

2. Овај закон у потпуности замјењује Закон о телекомуникацијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 10/99 од 29. јуна 1999).

ПС БиХ број 82/03

2. септембра 2003. године

Сарајево

Предсједавајући

Представничког дома

Парламентарне скупштине БиХ

Шефик Џаферовић, с. р.